

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **I Š.**, zastoupené Mgr. Tomášem Pavlíkem, advokátem se sídlem K Nemocnici 14, Nový Jičín, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 1. 2017, ve věci **nároku na invalidní důchod**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyni byl odňat invalidní důchod z důvodu stanovení míry poklesu pracovní schopnosti pod zákonem stanovenou hranici 35 %.

Žalobkyně se včasnou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná se nedostatečně zabývala kvalifikací zdravotního stavu žalobkyně. Lékaři posoudili věc nesprávně, když zdravotní stav žalobkyně neposuzovali podle kapitoly XIII, oddíl E, položky 1 písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tedy shodně s předchozími posudky, ačkoli zdravotní stav žalobkyně se podstatným způsobem nezlepšil. K prokázání této skutečnosti žalobkyně navrhla, aby byl vyžádán posudek od posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV).

Žalovaná rovněž navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením PK MPSV, neboť žalobkyně napadá medicínské posouzení zdravotního stavu. Nebude-li posudkem PK MPSV potvrzena invalidita žalobkyně, navrhuje žalovaná zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované, obsahem správních spisů, rozhodnutím žalované ze dne 6. 8. 2013, posudkem o invaliditě ze dne 30. 9. 2014, protokolem o jednání PK MPSV ze dne 29. 6. 2017 a posudkem PK MPSV ze dne 29. 6. 2017.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z provedeného dokazování vzal krajský soud za prokázané, že žalobkyni byl přiznán invalidní důchod ode dne 4. 7. 2013 na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Novém Jičíně ze dne 11. 7. 2013, dle kterého byl pokles pracovní schopnosti stanoven v míře 70 % dle kapitoly XIII, oddíl E, položky 1 písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Shodný závěr byl vyloven i posudkem ze dne 30. 9. 2014. Při další kontrolní prohlídce lékařem OSSZ dne 7. 11. 2016 již byl stanoven pokles pracovní schopnosti jen v míře 20 % s posudkovým hodnocením dle kapitoly XIII, oddíl E, položky 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je reziduum po operaci bederní páteře, pro hernii disku L 4/5 a stenosu páteřního kanálu. V důsledku tohoto posouzení byl žalobkyni rozhodnutím žalované ze dne 16. 11. 2016 odňat invalidní důchod ode dne 10. 12. 2016. V rámci námitkového řízení byla žalobkyně dne 23. 12. 2016 posouzena lékařem ČSSZ se závěrem, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronický vertebrogenní algický syndrom bederní páteře, se stavem po operaci výhřezu ploténky L5/S1 vpravo v červnu 2013 a míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. horní hranicí daného rozmezí, tj. 20 %, která byla dále navýšena o 10 % s ohledem na dělnickou profesi žalobkyně, tedy na celkových 30 %. Zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně neodpovídá žádnému stupni invalidity. S ohledem na tento závěr byly napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí ze dne 16. 11. 2016 potvrzeno.

Jelikož rozhodnutí soudu v dané věci, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněného nepříznivým zdravotním stavem žalobkyně a její dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud (a to shodně i s návrhy účastníků řízení) odborný lékařský posudek u PK MPSV, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

Z posudku PK MPSV ze dne 29. 6. 2017 soud zjistil, že žalobkyně byla při tomto jednání přešetřena přítomnou odbornou lékařkou - neuroložkou. PK MPSV se usnesla na posudkovém závěru, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahoval míry nejméně 35 %. PK MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. V. M. a jeho nálezu ze dne 31. 8. 2016, ze zdravotnické dokumentace Nemocnice Frýdek – Místek, neurologické ambulance a

nálezů MUDr. P. S. ze dne 14. 3. 2017, 3. 1. 2017, 14. 11. 2016, 19. 12. 2016, 14. 11. 2016, 13. 9. 2016, 9. 5. 2016, 7. 3. 2016, 15. 9. 2015, 29. 6. 2015, 7. 4. 2015, 13. 10. 2014, 4. 8. 2014, 4. 3. 2014, 4. 12. 2012, 13. 11. 2012, z EMG MUDr. V. C. ze dne 3. 1. 2017, z propouštěcí zprávy z neurologického oddělení, kde byla žalobkyně hospitalizována v období od 18. 1. 2017 do 21. 1. 2017, od 27. 9. 2016 do 1. 10. 2016 a od 21. 10. 2014 do 24. 10. 2014, z nálezů LSPP pro dospělé, Nemocnice Nový Jičín, MUDr. M. K. ze dnů 3. a 4. 12. 2016, oční MUDr. D. Č. ze dne 21. 3. 2016, oční MUDr. K. ze dne 10. 2. 2016, rehabilitace ze dne 17. 9. 2015, doppler – USG magistrálních tepen MUDr. J. H. ze dne 12. 2. 2016, EEG MUDr. B. ze dne 15. 2. 2016, rtg C páteře MUDr. M. Š. ze dne 9. 2. 2016, z propouštěcí zprávy Nemocnice Nový Jičín, oddělení neurologie, kde byla žalobkyně hospitalizována od 17. 6. 2013 do 19. 6. 2013, MR LS páteře MUDr. S. B. ze dne 20. 5. 2013, z propouštěcí zprávy Městské nemocnice Ostrava, oddělení neurochirurgie, hospitalizace od 9. 6. 2013 do 17. 6. 2013 a dále z nálezů předložených při jednání PK MPSV, a to z nálezu gastroenterologické ambulance MUDr. V. Š. ze dnů 1. 6. 2017, 17. 5. 2017 a 5. 4. 2017, ze zprávy k bioptickému materiálu MUDr. K. R. ze dne 22. 5. 2017 a z poukazu na vyšetření gyn. MUDr. J. P., CSc. ze dne 21. 2. 2017. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl bolestivý páteřní syndrom, stav po operaci páteře s recidivujícími lumbalgii (v srpnu 2014, březnu 2016, listopadu 2016 a lednu 2017). Je prokázáno lehké funkční postižení jednoho úseku páteře s omezením pohyblivosti tohoto úseku, bez známek poškození nervů. Zdravotní stav žalobkyně odpovídá kapitole XIII, oddílu E, položce 1 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a to horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti 20 %. Komise neshledala důvod pro zvýšení této horní hranice, neboť žalobkyně netrpí jinými postiženími, která by omezovala její pracovní schopnost. Zdravotní stav žalobkyně umožňuje vykonávat fyzicky nenáročné dělnické profese. Žalobkyně ke dni 6. 1. 2017 nebyla schopna fyzicky nadměrně náročné práce, se zvedáním a přenášením těžších břemen, v předklonu a ve vynucených polohách, v nepříznivých klimatických podmínkách. Žalobkyně byla schopna práce fyzicky až středně náročné s těmito omezeními. Od doby uznání invalidity je prokázáno zlepšení zdravotního stavu žalobkyně, invalidita byla přiznána dne 11. 7. 2013 s datem vzniku invalidity k 4. 7. 2013, kdy také končila podpůrná doba. V této době posuzovaná nebyla doléčená, jednalo se o pooperační stav. V současné době je zdravotní stav žalobkyně dle doložené zdravotnické dokumentace stabilizován.

V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 6. 1. 2017 nebyla invalidní. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se podle § 39 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. rozumí schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným

činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

Krajský soud opakuje, že PK MPSV v souzené věci je příslušná k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.), a proto posudek této komise považuje soud za stěžejní důkaz. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., neboť v komisi vedle posudkového lékaře byl odborný lékař - neurolog. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce, zejména nálezů neurologických a propouštěcích zpráv z neurologického a neurochirurgického oddělení, ale i nálezů, které žalobkyně předložila až při jednání posudkové komise dne 29. 6. 2017. Posudková komise sice vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně odlišně od lékaře žalované, který jí určil 30 %, ale pouze v tom směru, že neshledala důvody pro navýšení základní sazby. Jak posudková komise, tak lékař žalované i lékař OSSZ však shodně podřadili zdravotní stav žalobkyně pod kapitolu XIII, oddíl E, položka 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro kterou je pokles míry pracovní schopnosti určen rozmezím 10 – 20 %. S ohledem na výše uvedené neměl krajský soud důvodu zpochybnit úplnost, přesvědčivost a zejména objektivnost posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud opakuje, že posudková komise byla řádně odborně obsazena a soud proto nemá důvod zpochybňovat erudici tohoto posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudková komise odkázala. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně na základě zdravotní dokumentace, kterou si pro své jednání vyžádala, ale i na základě lékařských nálezů, které žalobkyně dodatečně doložila. PK MPSV zdůraznila, že důvodem odnětí invalidity bylo zlepšení zdravotního stavu žalobkyně.

Žalobkyně u jednání soudu navrhla ustanovení znalce z oboru posudkového lékařství, neboť dle jejího názoru posudek vypracovaný posudkovou komisí postrádá hodnocení ve vztahu k jejímu subjektivnímu vnímání bolestí. Soud nevyhověl tomuto návrhu, neboť subjektivní stesky nejsou kritériem pro posouzení invalidity. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření (§ 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění).

Jelikož žalobkyně k datu 6. 1. 2017 nenaplnovala zákonné podmínky stanovené § 39 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb. pro invaliditu alespoň prvního stupně, když míra poklesu její pracovní schopnosti byla stanovena 20 %, žalovaná nijak odnětím invalidního důchodu žalobkyni podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. nepochybila. Na základě výše uvedeného proto krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení nebyla procesně úspěšná a žalovaná nemá na jejich

náhradu ze zákona nárok (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 26. července 2017

:

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně